

Pārskats par karjeras nedēļu Cento

Valērija Trabo, 10.ce

Gatavs darbam: orientācija uz karjeru un universitātes studijām vidusskolās
Fit for Job: Orientation to Career and University Studies at Secondary schools

Satura rādītājs

1. Manas karjeras vēlmes
 - 1.1. Manas stiprās puses
 - 1.2. Mana nākotnes profesija
2. Apmaiņas programma
 - 2.1. Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums
 - 2.2. Starpkultūru un valodas prasmes
3. Kopsavilkums
4. Pielikumi

1. Manas karjeras vēlmes

1.1 Manas stiprās puses

Visiem ir savas stiprās un vājās puses, hobiji, talanti. Protams, man arī. Tā kā es esmu vidusskolēns, man jau jāsāk domāt par savu karjeru, tāpēc es balstos uz savu līdzšinējo pieredzi un sasniegumiem, lai izdarītu secinājumus.

Es uzskatu, ka manas stiprās puses ir tās, ka es esmu ļoti komunikabla, atbildīga, pozitīva un draudzīga. Tas, ka es esmu komunikabla, man palīdz bez jebkādām problēmām iepazīties ar cilvēku, runāt ar viņu par dažādām tēmām. Mans atbildīgums nekad neļauj atstāt kaut ko nepabeigtu, parasti arī skolā kādos projektos es varu uzņemties līdera lomu, tas viennozīmīgi arī palīdzēs man turpmāk karjerā, jo, manuprāt, cilvēki, kuri spēj uzņemties vadošo lomu ir ļoti vērtīgi, jo viņi saprot, kas ko spēj izdarīt, kā arī ir pāšpārliecināti. Manuprāt, viens no lielākiem plusiem ir tas, ka esmu pozitīva un draudzīga, vienmēr cenšos visu sliktu paturēt pie sevis, jo, manuprāt, apkārtējiem nav jārāda savs noskaņojums. Draudzīgums man dod to, ka es pazīstu daudz cilvēkus, es esmu sastapusies ar dažādiem raksturiem, līdz ar to zinu kā ar ko runāt u.tml., tas man dod to, ka arī nākotnē es spēšu saprasties ar cilvēkiem.

Kopš sevi atceros, mācos trīs valodas - latviešu, krievu un angļu, līdz ar to arī spēju brīvi komunicēt tajās. Uzskatu, jo vairāk valodas cilvēks zina, jo izglītotāks viņš ir, tāpēc pati neapstājos pie šīm trim valodām, mācījos iepriekš divus gadus franču valodu, plānoju atsākt, kā arī šogad sāku mācīties spāņu valodu un plānoju arī nākotnē sākt mācīties itāļu vai vācu.

Pirms dažiem gadiem esmu pabeigusi mākslas skolu; nezinu, vai zīmēšanu var nosaukt par manu talantu, bet man tas padodas un tiešām patīk. Man ļoti patīk gleznot ar akvareli vai arī ar eļļu/akrilu; visvairāk man patīk gleznot kluso dabu vai ainavas, bet dažkārt arī patīk uzzīmēt kaut ko tādu, ko apkārtējiem grūti saprast. Visinteresantākais ir klausīties, kā cilvēki pauž savus savu viedokli un minējumus par to, kas ir attēlots manā skicē. Mākslas skola viennozīmīgi ir attīstījusi manu radošo pusi, kad vajag atcerēties no mācību grāmatas formulu vai attēlu, es to labi atceros izmantojot vizuālo atmiņu, līdz ar to kontroldarbā man atliek tikai iztēloties vajadzīgo lapaspusi un visu momentā atceros. Skolas darbos parasti cenšos pieiet no radošās puses, kā arī grupas darbos man bieži vien uztic noformējumu vai arī plānošanu, līdz ar to pilnīgi noteikti savu nākotnes profesiju izvēlēšos ar radošumu un līdera iespēju.

Pašizziņas un karjeras testus es nepildu bieži, bet, kad izpildu, mani rezultāti parasti uzrāda to, ka esmu atvērta un radoša personība, kura spēj būt līderis. Šie testi parāda tieši to, ko es pati sevī redzu, tāpēc nākotnē, cetams, piepildīsies viss iecerētais.

Šobrīd man nav ārpusskolas nodarbes, jo es cenšos atrast to, kas man patiešām patīk, līdz ar to sanāk iedziļināties mācībās uz visiem simts procentiem. Skolā cenšos visvairāk koncentrēties uz tiem priekšmetiem, kuri noderēs man nākotnē, t.i. matemātiku, valodām un fiziku. Protams, ir grūti, jo tie ir priekšmeti, kuri agrāk man galīgi nepadevās, bet šobrīd, pateicoties centībai, vecāku atbalstam un visiem

vakariem, ko esmu pavadījusi pie mācību grāmatām, varu droši teikt, ka šie mācību priekšmeti man padodas visvairāk.

Katram skolēnam ir arī priekšmeti, kuri nepadodas. Man tie ir vēsture un ķīmija. Cenšos darīt visu, kas ir manos spēkos, lai nopelnītu šeit labu vērtējumu, skolotāji arī ir ļoti pretīmnākoši, atbild uz visiem jautājumiem, neskatoties vai tas ir muļķīgs vai nav, tāpēc varu droši teikt, ka ar katru mācību stundu es saprotu vielu labāk un labāk pateicoties manām skolotājām.

1.2. Mana nākotnes profesija

Man agrāk gribējās kļūt par frizieri, kosmonautu, aktrisi un daudzu citu profesiju pārstāvjiem, par ko sapņo lielākā daļa bērnu. Grūti ir pieņemt kādu konkrētu lēmumu saistībā ar nākotni, jo domas svārstās, bet, kopš esmu pabeigusi mākslas skolu, izvēlējos arhitekta profesiju.

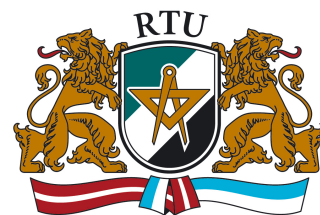
Arhitekts ir cilvēks, kas projektē celtnes un citas dažādas konstrukcijas, plāno pilsētas, kā arī nodarbojas ar interjera un dizainizstrādāšanu. Esmu izvēlējusies šo profesiju, jo man vienmēr ir patīcis skicēt, kā arī vērot skaistas ēkas Rīgā un citās pilsētās. Gribas, lai arī kādu dienu stāv uz ielas manis konstruēta būve vai arī es spētu brīnišķīgi dizainizstrādāt kādu telpu. Arhitektam ir vajadzīgas komunikācijas prasmes, valodas zināšanas un radošā pieeja, balstoties uz manu iepriekš minēto, tās viss, manuprāt, manī ir, tāpēc es domāju, ka nākotnē man nākotnē sanāks kļūt par arhitektu.

Manuprāt, skolēniem ir ļoti paveicies ar to, ka Latvijā ir tāda diena kā „Ēnu Diena”, jo skolēni spēj apskatīt jebkuru profesiju, kas ienāk prātā un izvērtēt vai gribēs saistīt savu nākotni ar to vai arī nē. Es pati piedalos katru gadu „Ēnu Dienā”, cenšos izvēlēties pavisam citādākas profesijas, bet beigās tāpat sanāk, ka profesijai ir radošā pieeja. Vienu gadu esmu „ēnojusi” arhitektu Rīgā, kura man izrādīja gan biroju, gan skices, gan vadāja līdzdienu darīšanā, viņa ar mani kopā izvēlējās parketu jaunajai ēkai, pie kuras strādāja. Arhitekta pastāstīja, ka ļoti svarīgi ir tas cik komunikabls un zinošs ir arhitekts, tāpēc, es uzskatu, ka man paveicās, ka es labi saprotos ar cilvēkiem un zinu valodas, kā arī spēju tikt galā ar jebkuru situāciju.

Manām karjeras vēlmēm ir nepieciešama arhitekta profesija. Arhitektam labi jāpadodas rasēšanai, ģeometrijai, kā arī jābūt telpiskajai izjūtai. Dažādās diskusijās ar objekta pasūtītāju ātri jāķeras pie zīmuma, lai uzskicētu ideju, tāpēc arhitektam arī jābūt attapīgam un āsam. Lai kļūtu par arhitektu ir vajadzīga speciāla izglītība (arhitektūra, būvzinības), nepieciešamas prakses, kā arī ir noderīgi, ja ir beigta mākslas skola, jo tad ir pamati un vieglāk startēt.

Arhitekta profesiju var apgūt Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā (RISEBA), kas piedāvā starptautisku arhitektūras bakalauru studiju programmu angļu valodā, Rīgas Celtniecības koledžā, kur iespējams apgūt arhitekta palīga un arhitektūras tehniķa profesijas, kā arī citas būvniecību arodus, un, protams, arī Rīgas Tehniskajā universitātē (RTU), kas ir vienīgā augstākās izglītības iestāde Latvijā, kas sagatavo studentus visos augstākās izglītības līmeņos, šeit studiju laikā ir arī iespējams papildus iegūt zināšanas interjera un ainavu arhitektūrā, teritoriālpilnošanā un kultūras pieminekļu restaurācijā.

Es plānoju apgūt šo profesiju Rīgas Tehniskajā universitātē arhitektūras un pilsētplānošanas fakultātē, kura ir organizēta secīgās pakāpēs: bakalaura, doktora, arhitekta profesionālās, maģistra grādos. Ir iespēja arī pieteikties sagatavošanās kursiem zīmēšanā, lai gatavotos

zīmēšanas iestājpārbaudījumiem, kursu kopējais ilgums ir astoņi mēneši, tas nozīmē, ka man vidusskolas pēdējā gadā ir jāiet uz kursiem. Rīgas Tehniskajā universitātē studentus uzņem konkursa kārtībā, pēc centralizēto eksāmenu rezultātiem: matemātikā, fizikā vai svešvalodā, kā arī pēc zīmēšanas.

Skolā es nodarbojos ar vizuālo mākslu, kā arī piedalos „Ēnu Dienā”, lai tiktu solīti tuvāk savam sapnim kļūt par arhitektu, protams, arī esmu pabeigusi mākslas skolu. Tā kā es tagad nenodarbojos ar ārpuskolas aktivitātēm, bet tikai meklēju to, kas man patīk, domāju, ka varētu sākt nodarboties ar rasēšanu, skicēšanu, lai divpadsmitajā klasē būtu vieglāk zīmēšanas kursos, lai tiktu Rīgas Tehniskajā universitātē, protams, man arī ir vajadzīgas izcilas sekmes, lai izturētu konkursu un tiktu tieši šajā skolā. Man bija plāns arī studēt ārvalstīs, bet es to īsti negribu, jo negribas pamest savu zemi, bet varētu doties apmaiņas programmā uz gadu, tāpēc arī šis projekts dod man vēl vienu noderīgu mācību, neskatoties uz to, ka Itālijā pavadīta būs nedēļa, kaut nedaudz sapratīšu kā tas ir ar svešu kultūru, tautu un ēdienu dzīvot, un, ja patiks, tad varbūt došos apmaiņas programmā uz kādām tālākām zemēm, kur arī izvērtēšu izglītību un iespēju kļūt par arhitektu.

Papildus vēlos sākt mācīties franču, itāļu un vācu valodas, lai, ja neizdodas studēt Latvijā, ir vieglāk izvēlēties kādu no ārvalstīm, jo vieglāk mācīties tur, kur zina valsts valodu. Vasarā mēģināšu atrast darbu kādā vietā, kur ir saistība ar arhitektūru, lai vairāk iedziļinātos arhitekta ikdienā. Ikdienā varu konsultēties ar arhitekti, kuru es „ēnoju”, lai sāktu apgūt tās prasmes, kuras ir nepieciešamas, kā arī studiju laikā man ir iespēja visas savas prakses pavadīt pie šīs arhitektes. Kā arī man ir jābūt labiem sasniegumiem, lai es tiktu RTU, protams, arī jāpaliek tikpat radošai, atvērtai un komunikablai, lai sasniegtu visu to, ko es vēlos savā nākotnē.

2. Apmaiņas programma

2.1. Apmaiņas nedēļas apraksts un novērtējums

14.02.2016

Mēs satikāmies Rīgas lidostā un ar pārsēšanos Vīnē lidojām uz lidostu Boloņā. Vakarā, kad bijām jau izkāpuši no lidmašīnas, mums atbrauca pakaļ privātais taksometrs. Cento mēs bijām 22.15 vakarā, kur pie viesnīcas „White Palace” mums pakaļ atbrauca ģimenes. Es dzīvoju ģimenē, kura dzīvo pilsētā Pieve di Cento, tāpēc ar mašīnu sanāca braukt vēl tālāk. Pilsēta atrodas tieši pie Cento, dažkārt pat neievēroju, kad beidzās Cento un sākās Pieve, jo robežu starp pilsētām nevar pamanīt, ja neievēro norādes.

15.02.2016

Ar vācu un itāļu skolēniem, skolotājiem deviņos no rīta satikāmies Cento pie skolas, kur ar autobusu braucām uz Ducati, Boloņā. Tā kā Ducati bijām par agru, mēs visi aizgājām uz kādu mazu kafejnīcu, kur

bija iespēja nogaršot saldumus un iedzert kafiju. Pēc tā jau mēs gājām uz Ducati, kur redzējām kā taisa motociklus, tikai, diemžēl, netika atļauts uzņemt tur fotogrāfijas. Kad bijām apskatījuši ražotni gājām uz muzeju, kur gids pastāstīja mums par Ducati vēsturi. Pēc ieskata vēsturē mēs paši apskatījām vēl muzeju, uzņēmām attēlus un ar autobusu devāmies uz Boloņas centru. Pirms pilsētas apskates mums bija brīvais laiks, kur katrs gāja pusdienās pēc saviem uzskatiem. Es ar Kristīni un mūsu itāļu „māsām” devāmies, kā teica viņas, uz labāko picēriju Boloņā. Diezgan interesanti bija tas, ka picas gabalus līdzņemšanai viņi ietina papīrā. Pēc pusdienām mēs satikāmies ar grupu pie Neptūna strūklakas, kur sākās ekskursija pa pilsētu, ko organizēja itāļi. Apskatījām pilsētas centru un noklausījāmies vēsturi. 16.15 mūs gaidīja autobuss un mēs devāmies atpakaļ uz Cento, kur atvadījāmies no grupas. Aizbraucām mājās, pārgērbāmies un mani aizveda uz zumbas nodarbību, kas bija ļoti interesanti. Pēc nodarbības devāmies mājās, kur bija itāļu vakariņas un devāmies pie miega.

16.02.2016

Astoņos no rīta satikāmies pie skolas un ar autobusu devāmies uz Ravennu. No 10 līdz 12 mums bija ekskursija pa Ravennu, kur apskatījām ļoti daudz baznīcas. Pēc baznīcu apskatīšanas (12.30-13.30) brīvais laiks, kur devos pusdienās Ravennā, kā arī ievērtēt pāris veikalus pilsētā. 14.00 satikāmies ar grupu un devāmies viedot mozaikas, kas bija ļoti interesanti, jo es nekad nebiju taisījusi mozaikas tādā tehnikā - gabaliņus liekot cementā. Tikai mīnuss bija tāds, ka visiem bija jāveido iepriekš sagatavoto puķi, nevarēja radoši izpausties, jo man gribējās kaut ko vairāk personīgu uztaisīt. Pēc „workshop” devāmies uz autobusu un devāmies uz Cento. 18.10 bijām Pieve di Cento, kur bija vakars kopā ar ģimeni.

17.02.2016

7.50 satikāmies pie skolas un devāmies uz Moranello, kur bija ielānots Ferrari muzejs, workshops, pēc tā Modenas apskate. 9.30 bijām jau Moranello, kur vispirms mums bija Ferrari „workshop”, divi gidi pastāstīja par Ferrari vēsturi, mārketingu, pēc informācijas noklausīšanās bija neliels tests, kur pārbaudīja cik daudz mēs atceramies un mūsu ātrumu, kā arī mums bija iespēja piedalīties pit-stopā. Tas bija ļoti interesanti. Pēc tam mēs gājām uz muzeju, kur brīvajā solī apskatījām dažādas mašīnas, bija iespēja arī nofotografēties Ferrari mašīnā un F1 auto. Es un vēl divi latviešu skolēni gājām uz Ferrari testa braucienu, kur izbraucām ar Ferrari California. Kad brauciens bija beidzies, pievienojāmies grupai un devāmies uz pusdienām slimnīcā (Cir-Food Canteen, Baggiovara), paēdām sātīgas pusdienas. Pēc pusdienām devāmies apskatīt Modenu. Par Modenas iespaidīgākajiem objektiem pastāstīja itāļu skolotāja. 16.30-17.00 bija brīvais laiks, kur brīvajā gaitā vēlreiz apskatīju pilsētu. 17.00 izbraucām no Modenas un 18.15 bijām atpakaļ Cento.

18.02.2016

No astoņiem līdz vienpadsmitiem rītā bija projekta „Fit For Job” darbs skolā. Pie datoriem katrs pāris strādāja pie savas prezentācijas un īsas atskaites par ikdienas gaitām. Pēc tam devāmies uz Cento centru, kur bija orientācija, kamēr meklējām dažādus punktus ievērtējām arī Cento tirdziņu, apskatījām ielas un labi pavadījām laiku, kā arī, pats galvenais, nogaršojām itāļu saldējumu. Pēc orientācijas, plkst. 13.15

tikāties citā skolas daļā, kur bija sagatavotas pusdienas ar dažādiem itāļu ēdieniem (uzkodas, saldaiss). Paēduši pusdienas, mēs turpinājām darbu pie projekta. 16.30 beidzās skolas darbs un mēs devāmies atpakaļ uz mūsu pilsētu, Pieve di Cento. Vēlāk devāmies atpakaļ uz Cento, kur 19.00 visiem projekta dalībniekiem bija vakariņas viesnīcas „White Palace” picērijā „Ciro”.

19.02.2016

10.10-11.10 bija Modernās mākslas muzeja apskate, kur apskatījām izstādi „Aroldo Bonzagni: 1st World War” (1. Pasaules karam veltīta izstāde). Bija dažādas karikatūras, ļoti novērtēju to, ka bija gids, jo, ja nebūtu gids, tad īsti nevarētu saprast karikatūru jēgu. 11.10.-11.45 bija brīvais laiks, daži izmantoja to, lai nopirktu kādu suvenīru, bet daudzi arī gāja atkal apēst kādu saldējumu. 12.00 tikāties ar Cento vicemēru. Kā arī pasniedza dāvanas skolotājiem. 13.15 tikšanās bija beigusies, uzņēmām grupas bildi Cento centrā un sākās brīvais laiks. Aizbraucām uz Pieve di Cento, apskatījām vēlreiz pilsētu un devāmies uz Boloņu iepirkties. Pēc vakara Boloņā devāmies atpakaļ kravāt koferus un apmeklēt deju konkursu.

20.02.2016

4.30 tikāties pie viesnīcas Cento un ar privāto taksometru mūs aizveda uz Boloņas lidostu. No Boloņas lidostas lidojām uz Frankfurtes un tad uz Latvijas. Atpakaļ Rīgā ielidojām 13.05. Izņēmām bagāžu un katrs devās mājās.

Apmaiņas programmas nedēļa noteikti bija ļoti interesanta, daudz dažādu aktivitāšu, bet es ieteiktu nākamreiz skolēniem stāstot iemācīties tekstu no galvas, kaut nedomā, jo traucēja lielā lasīšana no lapiņas, varēja redzēt, ka skolēni bija satraukušies. Bet pārējais viss bija ļoti izdevies, patika tas, ka varēja apskatīt lielākās pilsētas blakus Cento, iepazīties ar jauniem cilvēkiem, strādāt pie projekta. Vakariņas viesnīcas picērijā un pusdienas skolā ļāva tuvāk iepazīties ar vācu un itāļu skolēniem, iemācījām viens otram populārākos vārdus latviešu, itāļu un vācu valodās.

Pateicoties apmaiņas programmai es pilnveidoju savas angļu valodas zināšanas, kā arī pārliecinājos, ka tiešām nākotnē vēlos apgūt itāļu valodu, jo iemācījos pāris vārdus, frāzes itāliski. Saprātu to, ka mana karjera būs tādā jomā, kur ir ļoti lielu daļu ieņem komunikācija ar cilvēkiem (kā iepriekš minēju, tā varētu būt arhitekta profesija). Es arī apsvēršu iespēju strādāt ārzemēs, jo vēlos lielākas karjeras attīstības iespējas un apgūt pēc iespējas vairāk valodu. Itālijā redzētās profesijas, domājams, nebūs tās uz kurām es tiekšos, bet tomēr bija interesanti redzēt dažādas jomas un kā cilvēki strādā.

2.2. Starpkultūru un valodu prasmes.

Bija diezgan viegli sadzīvot ar cilvēkiem no citas kultūras, jo, manuprāt, itāļu un latviešu kultūra ikdienā īsti neatšķiras. Arī ģimenes modelis ir līdzīgs - divi vecāki, bērni un mājdzīvnieks. Man bija ļoti laba iespēja sadzīvot ar ģimeni, kura ir līdzīga manējai; pat bija sajūta, ka meitene, kura mani uzņēma, ir mana māsa, jo mums bija humors vienāds, pat kādas dienas sanāca sagērbties vienādi. Par to ir jāpasakās šim projektam, jo man ir tāda sajūta, ka esmu atradusi savu māsu, tikai itālieti. Šī bija mana pirmā reize Itālijā un cilvēki bija tieši tādi kā es tos iztēlojos - brūni mati un acis, draudzīgi un atvērti, laipni un komunikabli, kā arī ļoti viesmīlīgi, kafejnīcās bija ļoti grūti panākt to, lai man sanākt izmaksāt, jo es esmu ciemiņš. Vakaros vakariņas vienmēr visiem ir kopā, pastāsta, kas ir noticis pa dienu, apjautājas kā iet. Itāļi ļoti respektē viens otru.

Cento ir ļoti skaista pilsēta. Man itāļu draudzenes teica, ka īpaši nav ko redzēt šajā pilsētā, bet īstenībā ir gan. Varbūt viņām tā tikai liekas, jo atrodas katru dienu tur, pilnīgi pilsētas centrā. Tas, manuprāt, ir tāpat kā ar mūsu skolas atrašanās vietu, jo Sv. Pētera Baznīcas skats ārā pa logu ir tik ļoti pierasts, ka ikdienā par to īpaši daudz nedomājam. Visi cilvēki ir vienmēr atvērti sarunām, ja ir vēlme, var pieiet pie kāda vietējā un paprasīt, lai pastāsta kaut ko par apskates objektu vai pilsētas vēsturi, cilvēks gan atbildēs uz jautājumiem, gan pastāstīs daudz ko vairāk, ko nevar nekur internetā atrast. Pozitīva atmosfēra. Un šīs ēkas, kas ir katra savā krāsā padara to visu vēl iespaidīgāku un skaistāku, jo dāvā tikai pozitīvas emocijas. Negribējās braukt prom, jo viss tur bija tik burvīgi.

Abas skolas (mana skola un Cento ģimnāzija) bija līdzīgas - atrodas pilsētas centrā, ir daudz stāvi, bet ļoti interesanti man likās itāļu skolas starbrīža laiki, mēs esam pieraduši pie tā, ka pārtraukums ilgst 5 vai 10, vai 15 minūtes, bet viņiem, piemēram, ir no 9.53 līdz 10.07, t.i. pārtraukums ilgst 14 minūtes. Skolēni pārtraukumos uzspēlē kādu spēli, arī, kad es biju viņu skolā, mēs spēlējām galda spēles. Klasesbiedri ārpus skolas arī ir ļoti labi draugi, labprāt pavada laiku kopā. Skolā bija diezgan vēsi, tāpēc daži skolēni sēdēja virsdrēbēs. Plašas telpas, kā arī ļoti izdevīga atrašanās vieta - 5 minūšu gājiena attālumā ir labākā Cento saldējuma kafejnīca.

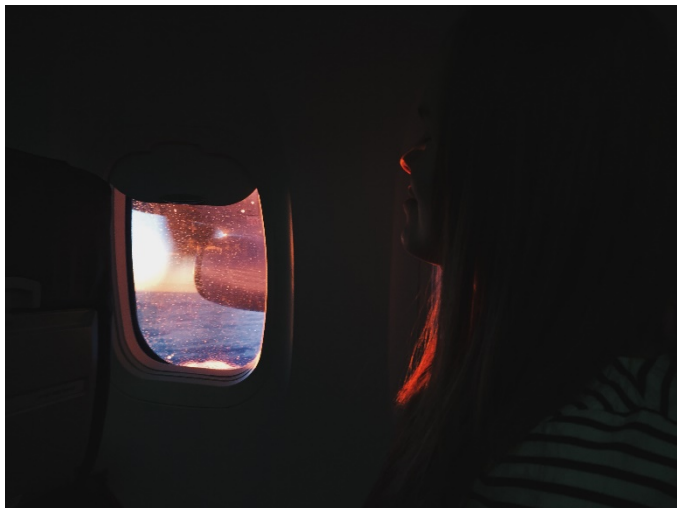
Man vienmēr ir bijis viegli sākt runāt ar svešiniekiem, tāpēc uzskatu, ka kļuvu vēl mazāk kautrīga un sapratu to, ka man tiešām patīk iepazīties un runāt par kopīgām tēmām ar cilvēkiem no citām valstīm. Es attīstīju savas angļu valodas zināšanas, iemācījos jaunus vārdus. Mācoties man palīdzēja viss. Kā arī, protams, svarīga loma bija itāļu valodai. Vārdus, ko es tagad zinu man iemācīja itāļu draudzenes, kuras ar lielāko prieku palīdzēja, tulkoja un skaidroja, tāpēc, kad būs mūsu laiks uzņemt viesus ne tikai es mācīšu viņiem latviešu (pat varbūt nedaudz krievu) valodu, bet arī viņa man turpinās mācīt itāļu.

3. Kopsavilkums

Kopumā apmaiņas programma bija izdevusies. Apskatījām pilsētas, uzzinājām daudz ko jaunu, ieguvām jaunus draugus, kā arī ģimeni, kura gaidīs ciemos jau vasarā, nogaršojām ēdienu, nedēļu dzīvojām svešā kultūrā, iepazīnāmies ar dažādām profesijām. Bija tik labi, ka grūti šķirties. Man ir tikai pozitīvas atsauksmes. Pateicoties projektam es sapratu to, ko vēlos darīt nākotnē, redzēju profesijas, kuras bija ļoti radošas un interesantas, kā arī piedalījās dažādās nodarbībās, kuras es nekad neaizmirsīšu. Šī nedēļa man deva daudz, noteikti viena no labākajām nedēļām šajā gadā.

Everything about exchange week was great. We visited different cities, saw beautiful landscapes, learned new things, made new friends and met a great family, which is waiting for my visit in the summer. We tasted new foods, lived in a foreign culture, saw different types of jobs. It was so amazing that's why it was hard to leave Italy. I have only positive and warm emotions. The project helped me to make decisions about my profession, as I saw different types of interesting and creative professions and took part in various workshops. This week taught me a lot; it was totally one of the best weeks of this year. I'm glad that I had a chance to participate in this project.

4. Pielikumi

Lidojot uz Vīnes lidostu.

(No kreisās: Emma, Benedetta, Valērija, Kristīne.) Ducati muzejs.

Ravenna.

Ferrari

muzejs.

Attēlu avots: manis uzņemtie foto.